

1. Onko lain soveltaminen sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisvastuussa oleviin tahoihin riittävä (1 §, 4 § 1 kohta)?

Kyllä pääosin: Lain soveltamisalan mukaan uudessa laissa säädettäisiin valtion tai hyvinvointialueen järjestämisvastuulla olevan sosiaali- ja terveydenhuollon valvonnasta sekä julkisesti ja yksityisoikeudellisessa muodossa tuotettujen sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen valvonnasta. Sekä järjestämisvastuun, että oikeudellisesta muodosta riippumatta palvelutuotannon yhdenmukainen valvonta on erittäin kannatettavaa sekä huomattava parannus nykytilaan. Valvonta kattaisi kaikki järjestäjän sekä palveluntuottajan itse tuottamat tai muualta hankkimat palvelut ja hallinnollisen toiminnan. Tämä asettaa järjestäjän ja palveluntuottajan yhdenvertaisempaan asemaan valvonnan ja vastuun näkökulmasta. Valvontalain periaatteena on edistä palvelujen vaikuttavuutta, asiakaskeskeisyyttä, turvallisuutta sekä oikea-aikaisuutta. Nämä periaatteet ovat hyvin kannatettavia ja on tärkeää, että sekä sosiaali- että terveydenhuollon palveluissa on määritelty samat periaatteet kokonaisvaltaisen asiakas-/potilastyön laadun näkökulmasta. Pidämme kannatettavana, että vastikkeettomat palvelut määritellään tarkemmin perusteluteksteissä. Tärkeää on myös huomioida, että valvontalain periaatteet ovat yhdenmukaiset sosiaali- ja terveydenhuollon yhteisen Asiakas- ja potilasturvallisuusstrategian ja sen toimeenpanosuunnitelman kanssa.

2. Onko lain soveltaminen samanlaisena kaikkiin palveluntuottajiin niiden oikeudellisesta muodosta ja toiminnan tarkoituksesta huolimatta perusteltu ratkaisu (1 §, 4 § 2 kohta)?

Kyllä: tämä parantaa merkittävästi palveluntuottajien yhdenvertaista kohtelua ja toimintaedellytyksien arviointia.

3. Parantavatko palveluntuottajalle ja toiminnalle asetetut edellytykset asiakas- ja potilasturvallisuutta (2 luku, 16 §)?

Kyllä pääosin: Palveluntuottajalle ja toiminnalle asetetut edellytykset parantavat asiakasturvallisuuden toteutumista, jos palveluntuottajat seuraavat tekemäänsä omavalvontaa säännöllisesti, ottavat siinä huomioon asiakkaiden kokemuksen palvelusta, sen vaikuttavuudesta ja turvallisuudesta ja lisäksi seuraavat säännöllisesti palvelun vaikuttavuutta asiakkaan palvelutarpeeseen nähden. Omavalvonnan seurantavelvoite voisi olla hyvä kirjata tarkemmin. Samoin omavalvontaosaamiseen liittyvät kriteerit olisi hyvä olla tarkemmin kuvattuna perusteluteksteissä ja näihin kriteereihin perustuvaa koulutusta tarjottava kansallisesti. Tämänhetkinen lupamenettelyyn liittyvä viranomaisharkinta mahdollistaa sekä lupiin, että toiminnan tarkastamiseen liittyvän epätasa-arvon. Lupaviranomaisten erilaiset tulkinnat ovat johtaneet kestävämpään tilanteeseen ja palveluntuottajat sekä toimintayksiköt ovat eriarvoisessa asemassa ja varmistavat asiakasturvallisuutta erilaisin toimintaedellytyksin. Pahimmillaan lupaviranomaisen harkintavalta supistaa asiakkaiden oikeusturvan toteutumista. Pykälään 16 tulisi tarkentaa mikä on olennainen muutos, joka edellyttää ilmoitusta rekisteriin. Vaativan sosiaalihuollon käsite tulisi tarkentaa. Vaativaa sosiaalihuoltoa tuottava palveluyksikkö tulee tarkastaa ennen rekisteröintiä. Ovatko kaikki lastensuojelun laitospalvelut, joissa voidaan rajoittaa lapsen itsemääräämisoikeutta, vaativan sosiaalihuollon palveluyksiköitä vai vain osa?

4. Vähentääkö palveluntuottajan ja sen palveluyksiköiden erillinen rekisteröinti, palveluyksiköiden siirtokelpoisuus ja riskiperusteinen hyväksymismenettely palveluntuottajan ja viranomaisen hallinnollista työtä (16 §, 21 §)?

Kyllä pääosin: Nykyinen toimintayksikkötasoinen lupamenettely on todella raskas byrokratian osalta ja vaadittavat edellytykset vaihtelevat eri valvontaviranomaisten kesken. Riskiperusteisuutta voisi olla hyvä avata tarkemmin, mitkä tekijät nostava palveluntuottajan riskiperustaa?

5. Vähentääkö yhteisen palveluyksikön käyttömahdollisuus palveluntuottajan ja viranomaisen hallinnollista työtä ja parantaako se mahdollisuuksia valvoa toimintaa kokonaisuutena (4 § 6 kohta, 22 §)?

Ei kantaa

6. Onko valtuutetun palveluntuottajan käsite ja tehtävät perusteltuja (4 § 6 kohta, 22 §)?

Ei kantaa

7. Onko valtuutetun palveluntuottajan käsitteelle muita vaihtoehtoja?

Ei kantaa

8. Onko palvelunjärjestäjän ja palveluntuottajan omavalvontaa koskevat säännökset riittävät (4 luku)?

Kyllä pääosin: Omavalvontaohjelman laatimista pidetään ehdottomasti kannatettavana kokoavana asiakirjana ja sitä, että velvoite koskettaa yhtäläisestä palvelunjärjestäjiä sekä tuottajia. Asiakaspalautteen säännöllinen pyytäminen on tärkeää omavalvonnan näkökulmasta. Epäselväksi jää miten on tarkoitus raportoida omavalvonnan seurannan havaintoja ja niistä johdettuja toimenpiteitä.

9. Ovatko valvontaviranomaisen keinot riittävät asiakas- ja potilasturvallisuuden kannalta (5 luku)?

Kyllä pääosin:

Muuta:

4§ kohta 5. määrittää palveluyksikön käsitteen sellaiseksi hallinnollisesti järjestetyksi kokonaisuudeksi, jossa annetaan sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja. Palveluntuottajalla on Tämä määrittely edellyttää tarkennusta

4§ kohta 8. määrittää vaativaa sosiaalihuoltoa tuottavan palveluyksikön käsitteen. Lastensuojelun laitospalveluiden osalta pykälä edellyttää tarkempaa määritystä. Tarkoitetaanko tässä pykälässä kuvatulla vaativalla sosiaalihuollolla uudistuksessa olevan lastensuojelulain mukaista vaativan sijaishuollon palvelua? Mikäli näin on tarkoitettu, tämä tulisi tarkentaa pykälän kirjauksessa.